

דף מידע

2522

"פרשת נח"

משפחה - תיבת נח שלנו / סיון רהב מאיר:

"המשפחה הגרעינית היא המקום הכי פחות בטוח לילדים", אמרה ח"כ מירב מיכאלי ועוררה השבוע סערה גדולה כשתקפה את מוסד המשפחה והציעה שהמדינה תפקח על הילדים. ובכן, בפרשת השבוע, פרשת נח, מופיעה לראשונה המילה "למשפחותיהם". ומתי היא מופיעה? אחרי שהאנושות נמחקה במבול בגלל שחיתות מוסרית, אי נאמנות וחוסר יכולת להתחייב - מגיעה פתאום המילה הזו: "למשפחותיהם יצאו מן התיבה". זה מה שנברא אחרי הסערה הגדולה. התיבה מגיעה אל החוף, וממנה יוצא הסטארט-אפ שעיימו תצעד האנושות מעתה והלאה: משפחה. נכון, לפעמים יותר קל וכיף להיות לבד, או בעבודה, או עם חברים. אבל בסוף בסוף, יותר מכל מקום אחר, המשפחה היא המקום שבו אנחנו הכי אמיתיים ואותנטיים, וגם הכי מתפתחים ומשתנים. סבא וסבתא, בני זוג, ילדים - במרווח הזה נבנים מושגים כמו אמון, ויתור, כבוד הדדי, משמעות, המשכיות, ואפילו קדושה. שמעתי פעם מאדם חכם את המשפט הבא, על מוסד המשפחה: "ההגבלה של הרצונות שלי מפני הרצונות של אחרים - היא הדרך היחידה להיבנות".

ברוך דיין האמת
אבלים וכואבים על פטירתה
של חברתנו היקרה
שרה (שרי) לוטן ז"ל
ומשתתפים בצערם של בני המשפחה

 נר זיכרון

פנינה ריטמן ז"ל - ז' חשון תשע"ו

ההשמחה במעונם

מזל - טוב

לטובה אהרוני ולכל המשפחה בהיכנס הנכד אסף, בנם של שירה וגיורא, למצוות.

לעליזה ולשמעון גלבוע ולכל המשפחה להולדת הנכד, בן לאור ולמורן.

לנעמי ולמשה פורת ולכל המשפחה להולדת הנין, נכד לישראל ולענת, בן ליעל וליעקב. לטרודי ולך ולכל המשפחה להולדת הנינה, נכדה לחנה ז"ל ולמשה, בת לנתן ולחני.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיג מקוצר #2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

17:30	הדלקת נרות
17:50	מנחה וקבלת שבת
08:30	שחרית
13:30	מנחה א'
17:00	מנחה ב'
18:36	צאת השבת

תוזרים או לא תוזרים?...

בתקופת החורף אנו מזכירים את הגשם פעמיים בתפילת שמונה עשרה. בתחילת התפילה אנו מזכירים את הגשם באמירת "משיב הרוח ומוריד הגשם" – כדי לשבח את ה' המוריד אותו. ובהמשך התפילה (בברכת השנים) – אנו מבקשים מה' שיברך אותנו בטל ומטר.

את 'הזכרת גשמים' - דהיינו את אמירת 'משיב הרוח ומוריד הגשם' - אנו אומרים החל משמיני עצרת (שמחת תורה) ועד מוסף של יום ראשון של חג הפסח.

את 'שאלת גשמים' דהיינו את אמירת "ותן טל ומטר" – אנו מתחילים לומר רק שבועיים אחרי שמחת תורה, בתאריך ז' בחשוון ועד מוסף של יום ראשון של חג הפסח. הסיבה לכך כדי שיהיה זמן לעולי הרגלים ששהו בירושלים בחג הסוכות, להגיע לביתם קודם לתקופת הגשמים.

בעל 'הקיצור שולחן ערוך' כותב (סימן יט סעיף ב): "טעה ולא אמר 'משיב הרוח ומוריד הגשם', אם נזכר קודם שאמר הברכה 'מחיה המתים' אומר במקום שנוזר... אבל אם לא נזכר עד לאחר שסיים הברכה 'מחיה המתים', צריך לחזור לראש תפלת שמונה עשרה". הלכה זו, אכן נראית תמוהה ומעוררת שאלה, הרי לא כך למדנו ולכאורה הדבר סותר את מה שכתוב בסידורים רבים: "אם אמר בחורף 'מוריד הטל' וכבר חתם 'מחיה מתים' – אינו חוזר". אלא שההבדל נעוץ למעשה בין מנהג ארץ ישראל ומנהג חוץ לארץ. מכיוון שבארץ ישראל נהוג לומר בקיץ 'מוריד הטל' לכן אם שכח בחורף ולא אמר משיב הרוח – ההלכה היא שאינו חוזר לראש תפלת שמונה עשרה. אלא שלא כך המנהג בחו"ל בקהילות רבות, שם המנהג בקיץ הוא לא לומר כלל 'מוריד הטל', ורק בחורף לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם", ולכן ממילא אם לא הזכיר גשמים בחורף - יש צורך שיחזור – ולכך התכוון בעל הקיצור שולחן ערוך.

לסיכום: בארץ ישראל – מי שסיים תפילת שמונה עשרה ולא אמר בחורף "משיב הרוח ומוריד הגשם" – לא חוזר. רק מי שישכח (החל מז' בחשוון) לומר בברכת השנים - "ותן טל ומטר לברכה", וסיים את תפילת העמידה רק אז עליו יהיה לחזור לראש תפילת שמונה עשרה.

בברכת חורף טוב ובריא לכולם.

שבת שלום, הרב מיכאל.

הספד לאמא שרי

בצעירותה, התייתמה אימנו מהוריה שניספו בשואה, ושנים לאחר מכן היא חוותה אובדניים נוספים קשים מנשוא. להבדיל, בשנים האחרונות, היא חשה שהקיבוץ והמדינה, שהיו כל כך יקרים לליבה, "נלקחו" ממנה גם הם, ושני אלו כבר לא מה שהיא ציפתה שיהיו... נדמה לי שאירועים אלו מנעו ממנה לחיות את חייה באושר מלא, ובפרט בשנותיה האחרונות. אבל אמא שלנו בהחלט שמחה שנפלה בחלקה האפשרות לתרום רבות להקמת המדינה וקיבוץ שלוחות. אנו - אחי גדעון זכרונו לברכה, יבדל"א אחי יואב, ואני - זכינו במשך שנים רבות לאימא יהודייה גאה וחזקה, חרוצה ונחושה, ערכית ואמיצה, חכמה ודעתנית, עוקצנית - אבל מנומסת, שפיה וליבה שווים תמיד... אמא היוותה בעבורנו דוגמה לדבקות במטרה - כשעבדה עשרות שנים ארוכות בשדות הקיבוץ כשגוה כפוף תחת השמש הלוהטת כאש הגיהינום, כששירתה בכוחות הביטחון של מדינת ישראל בנאמנות אין קץ וכשאחזה במסורת היהודית בדבקות מרשימה. אימא גם הצליחה לשמור על זוגיות ארוכת שנים עם אבא, גם בתנאים לא פשוטים. בחודש סיון תשנ"ד (1994), פורסם בהד הגלבוץ, העלון של קיבוץ שלוחות, מאמר פרי עטה של אימא (שהתאפיינה גם בחוש ביקורת חריף) בשם החלום ושברו, ובו היא עורכת חשבון נפש כואב ונשכני בסוגיית תהליך השינויים בקיבוץ. מתוך רצון לאזן את הטון הקשה של המאמר הביקורתי, פורסם בעלון גם השיר שאימא כתבה בשנת העשור לקבוצת שלוחות. נדמה לי שהשיר ממחיש יותר מכל כמה קיבוץ שלוחות וארץ ישראל היו מרכזיים בחייה של אימא:

ביום חגך, שאי ברכה, שלוחות,
היושבת בגנים למרגלות הגלבוץ.
צרובת שמש וסתורת רוחות,
אך גם עטורת ירק ומרגוע.

העין לא תשבע לראות
תכלת רקיע וסגול ההרים
לובן שבילים וירקות מדשאות
ומנגד – גלבוץ עוטה סתרים.

ולעת ערב, במשוט הצללים בגיא
ובני שלוחות עיפים ומעט רדומים,
אם רך הרוח אינה סוערת מדי
קולטת האוזן פעמי קדומים.

האין זה שאול, מלך אומלל,
נופל על חרבו ביאושו המר?
ופלישתים ששים וישראל יאבל
ומנגד קודר ושותק ההר.

על גבעת המורה נדלקים האורות
ואני הוזה בנחל חרוד ובגדעון
אשר הושיע את ישראל לפני דורות,
בהניסו את מחנה מדין באון.

באופק עגולה כיפת התבור,
שם דבורה הנביאה שפטה את
העם.

ובני אומר: "גם אני אהיה גיבור
ובעזרת ה' בשונאי ישראל אלחם!"

ורוחי משוטטת בחלל הזמן
וחוזרת ליום בו באנו עדיין,
אחר ואני באנו לכאן
לחרוש ולהפרות אדמותייך.

היה כאן ים של קוץ ודרדר,
אדמה חרבה וסדוקה – משוועת
למים,

כפרים ערביים מאיימים מן ההר
ושמש אכזרית מסמאה את
העיניים.

נאחזנו בך בציפורניים,
לא חסכנו עמל ויגע,
הבאנו לך ברכת המים
וגברנו על כל פגע.

שמירה בלילות, יומם עמל מיגע,
חמה טופחת על ראש זיעה קולחת
רק אפור וצהוב, סנוור משגע,
יובש, אבק, יתושים וקדחת.

שנינו: אם ארץ ישראל גן עדן היא,
בית-שאן פתחה.
וכשראינוך – הפך השחוק לבכי
והנחת לרתחה.

אך מסביב קולות המלחמה
וידענו: על כביש יריחו יש לשמור,
רוח נעורים בנו פעמה
ונרתמנו למשימת הדור.

ופגעים בך לא חסרו אף פעם
בצורת וארבה, מזיקים ושטפון.
הסערות טלטלו אהלים בזעם
בקושי עמדו הליפט והצריפון.

לא היו טלפון וחשמל,
לא כביש ולא מכונות.

אך מיום ליום עצם המפעל
ומיום ליום גדלה שלוחות.

ומיום ליום היא אף יפתה
וכעת היא פנינת בית-שאן
אך רוח הבונים מעט רפתה
ויש ששואלים: לאן?

ולכן, במה אברכך, שלוחות,
ולא בורכת בו עדיין?
שלעולם לא יעזבוך הכוחות,
שלא תיעף יד ועין.

שיתן לך האל הטוב
את העוז והגבורה,
ואומץ לב לרוב
לעמוד בכל סער ותמורה.

ויתן לבנייך את הכוח
יחדיו ללחום, יחדיו לעמוד,
לא להרפות ולא לזנוח,
יחד להרים המשא הגדול.

אז כל מקטרג לא יפריענו
לא מחוץ ולא מבית,
כי אנו במו ידינו
הכחדנו פה שמיר ושית.

במו ידינו וכוח רצון
הפכנו מדבר לישוב פורח.
ומי שהשמיע קטרוג ולצון
כיום מהמערכה בורח.

ביום חגך, שאי ברכה, שלוחות
שאת בית לנו ונוה,
שתהיינה ידי בנייך ברוכות
וברוכים המטע והשדה.

ונבקש מה' יתברך,
שכמו בעיתים ההן,
שאר רוח יפעם אותך
והיית לתפארת! אמן ואמן!

נוכחים עמנו כאן חברים וחברות שהיו שותפים לדרכם ולמעשיהם הייחודיים של הורינו. אני מצדיע לכם, וגם לאלו שאינם כבר בינינו, ואני מבקש להביע את הערכתי העמוקה לדרך המשותפת שעשיתם כתף אל כתף בבניין הקיבוץ והמדינה. בשם כל המשפחה, אני מבקש להודות מקרב הלב לכל מי שלווה את אימא לאורך חייה, ובשמותיה האחרונות בפרט. הקשר שקיימתם והשיחות שניהלתם איתה, ביקורכם בביתה, תמיכתכם המעשית, הטיפולית, הנפשית והמורלית בה חיזקו אותה והעניקו לה את התחושה שהיא עדיין חלק בלתי נפרד מקיבוץ שלוחות שהיא נמנית על מייסדיו, בוניו ומעצביו, ושהיא שייכת לחברה האנושית שהייתה כל כך חשובה לה. תודה לכולכם, אתם ואתן שהייתם כאן בשבילה, במקום ובזמן הנכונים! אימא, היית בשבילי סלע איתן ומורה לדרך. אהבתך אלי עיצבה את אישיותי. אהבתי אותך תמיד, ואמשיך לאהוב אותך כל חיי. יהי זכרך ברוך, ידידיה - המזיניק שלך.

דברי פרידה לשרי ז"ל / הלנה רביץ

ימי חול המועד אסורים בהספד, אז אומר כמה דברי זיכרון. יש לי חברה שבגיל יכולה להיות סבתא שלי, אבל אנחנו מבלות הרבה זמן בשיחות יחד - מדברות ומספרות. שרי - שרה בת רבקה ויצחק - נולדה ב 1923. בשיחות שלנו יחד, היא סיפרה לי הרבה על ילדותה בווינה, סיפורים על המשפחה, על אחיה ואחותה. בגיל 15, אחרי ליל הבדולח, שרי עלתה לארץ עם עליית הנוער. לשרי היו כל כך הרבה סיפורים על העלייה לארץ והקמת הקיבוץ. היא הייתה שותפה פעילה בהגנה על המחנה. כשהיינו מדברות, רק הייתי מתחילה לספר על משהו קטן וכבר היה לה קוריוז לספר על העבר. איך היה להתחתן בימים ההם, חווית ההיריון והלידה של הילד הראשון של הקיבוץ בתנאים שלפני יותר משבעים שנה, והגאווה של אמא לשלושת הבנים, כל אחד עם המשפחה, נכדים ואף נינים. היא סיפרה לי על שמירות הלילה בבתי הילדים ועל המפגשים המשפחתיים בשבתות אחרי הצהריים כשהילדים היו יותר צעירים. שרי עבדה הרבה שנים בגזר, בשדה בגרירת הקומביין, ונראה לי שרוב ילידי הקיבוץ באותו תקופה עברו דרכה בשדות הגזר בעישוב. לאחר מכן היא עברה למשתלה וטיפחה צמחים שהיה אפשר לקנות מתנות תוצרת פרי עבודתה המסורה. כאשר היינו יושבות יחד, תמיד היה כיסא עם ערמה של עיתונים, שרי אהבה לקרוא הרבה, התעניינה בכל מה שקורה מסביב והיה אפשר לדבר איתה על כל נושא בעולם. כאשר הייתי נוסעת לחו"ל השתדלתי לחזור עם עיתון בגרמנית בשבילה, זה היה מוסיף חיוך לפנים שלה. זה עניין אותה לדעת גם מה שקורא שם למרות המרחק. למרות הקשיים שהיו לה, במיוחד אחרי הפרידה ממנחם, גדעון ומעוז זיכרוןם לברכה, שרי העריכה מאוד את כל החברים שבאו לבקר אותה. לא פעם היא אמרה לי - לי יש מזל, אנשים באים אלי לבקר אותי ולא משאירים אותי לבד. תודה חברתי היקרה על השעות שנתת לי מזמנך, על ההקשבה, על הסיפורים ועל החברות שלנו. חז"ל בתלמוד במסכת כתובות כותבים: "מת בערב שבת - סימן יפה לו" ביאר רש"י: "שיכנס למנוחה מיד".

פרידה מסבתא שרי / אלית לוטן-אסולין

בביתי אשר מוקף שדות בנהלל תלויה תמונה גדולה בשחור לבן של סבתא מלקטת בשדה יחד עם חברות ילדים מחויכים. איך אסביר לכולם כמה סבתא חיה ב? באהבת האדמה והאדם, בהומור, בצניות, בחריצות, במרדנות, ברצון להראות כמה אני חזקה בלחיצת יד. זיכרונות ילדות רבים ויקרים אני שומרת מחופשות הקיץ בקיבוץ שלוחות. עם סבא היינו רוכבים על אופניים (או על טוסטוס) לבריכה, ואיתך סבתא למדנו לסרוג, לשחק משחקי מילים, להשקות את הגינה, להתנהג בנימוס בחדר האוכל, ובערב להירדם תוך כדי שאת מספרת סיפור או סופרת כבשים. אני מתגעגעת לרכב באופניים למשתלה ולחפש אותך בין שורות של שתילים כשברקע רדיו מנגן בקולי קולות. לשוחח איתך שעות על עברך באוסטריה, על הקיבוץ, על אלוהים, על מקורות של מילים בשפה בעברית, להביט בך קוראת או נרדמת בכיסא הנדנדה שלך, ללטף את שערך החלק ולחבק חזק. לראות אותך נהנית מזר סיגליות, משוקולד עם אגוזים, ממפגשים עם ידידים, והכי מתגעגעת להשתטות יחד ולהצחיק אותך. כמה סבלנות ואהבה הענקת לי. אני אוהבת אותך סבתא, תחסרי לי מאוד.

דברי פרידה משרי לוטן שהלכה לעולמה / יחי גודל

"יש דברים שרציתי לומר ואינם נענים לי,
המלים שבחרתי, אינן הטובות מכולן.
עמוקים מן הים, הסודות, שאינם מובנים לי,
שאולי ... לא אבין... לא אבין... לעולם."
שרי, או שריליין כפי שכיניתי אני אותך, ואת לא אהבת.
כמה חוכמה הייתה נטועה בך!!!

שרי הייתה בעלת ידע עצום. מטען תרבותי אוניברסלי, יהודי, ישראלי נדיר, העמיסה על עגלת
חייה. היא הייתה תאבת דעת ללא שובע.
אלוקים קורא בכל זמן ובכל מקום: "אדם! אייכה?!", איה אתה בעולמך? כמה שנים עברו עליך?
ומה עשית בשנותיך???

לאורך שנים, שרי הייתה גאה, גאה מאד במי שהיא. לרוב הלכה נגד הרוח. הייתה חכמה, לא
בהכרח צודקת.

את שרי, חלוצת עם. בעמק זנוח אדם קבעת את מושבך. הפכת זיבורית לעידית ומי ביצות למים
חיים. את שרי, מוצנחת עלייה ואוד שואה, מיילדת מדינה ומציבת גבולות, פשוטת עם ואשת אשכולות.
שרי, קרנת מנחת כשכיניתי אותך "מגשימת הציונות". הקרבת את חיך הפרטיים על מזבח הכלל.
לא בכדי המילים לוחם וחולם קורצו מאותן האותיות. את, מייסדת עיגול המולדת שלנו - קיבוץ
שלוחות, לחמת וחלמת, חלמת ולחמת, רמסת חלומות של עצמך, ומהדור הבא דרשת להגשים
חלומות של אחרים.

האם באמת האמנת, שאת, את, הינך, שליחת הדור וגואלת הארץ? או שמא, גילמת דמות בתסריט
מאת ברל קצנלסון מלווה בפסקול של שירי אדמה סוחפים?
התשובה, מתוך היכרותי איתך היא לא!!! זו הייתה המהות של מי שאת.
עבודת האדמה והגנה על המולדת, היו לדעתך שתי הסיבות האמיתיות שבגינן שווה לחיות.
כל סיבה אחרת, נחשבה כאגואיסטית וכבגידה בערכים המקודשים.

את שרי, חיית, נשמת ויישמת סיסמאות. את לא ידעת לתת לעצמך להיות מאושרת. היית נזירה ממרגוע.
כבשת את השממה ומחקת את הגלות, התאמצת, הו כמה התאמצת!! ליצור יהודי חדש, חזק.
עם השנים, הדברים החלו להשתנות. הגיעו לכאן, לקיבוץ שלוחות, ל"אדמת הקודש" שלך, חברים,
שהיו פורמט אחר. שגדלו והתחנכו על פי דפוסי חיים שונים. שלא ראו בהכרח צורך לזנוח אותם
ולהשאירם הרחק מאחור. האינדיבידואל המקומי התפתח, זה הדואג קודם כל לעצמך, ורק אחר כך
לכלל. כל פרט למד להגדיר ולבטא את שאיפותיו וצרכיו, בעיקר כי הוא רוצה, ועוד יותר מכך, כי
מגיע לו. אני הייתי בצד הזה של המפה. המחויבות לרעיון, "הגשמה", וצדקת הדרך", אלו ביטויים
שמשמעותם הייתה גדולה עלינו.

את לא אהבת בלשון המעטה את מה שראית קורה ומתפתח סביבך.
בשיחות הארוכות שהיו לי איתך, כשדיברת מתוך זיכרונות שלא נתת להם לשקוע, על ביצה אחת
מוקצבת לשבוע, על מיטה אחת משותפת לשלושה, על אוהל שמט עם הרוח ועל מגף ששקע
בביצה. על סכנות קיומיות, על הקמת הגדר באצבעות זבות דם, ועל הגנת היישוב, על קשיי פרנסה,
על נטיעה ושתילה בידיים חשופות. ואני הקשבתי, האמנתי לכל מילה. אבל, מעולם לא הצלחת
לשכנע אותי שהיה לך רע. גם כשדיברת על קדחת, ניכר היה מעיניך הבורקות שאז, בתוך כל
הקושי, היה לך טוב, שכן, רווית הרבה יותר נחת.
את וחברייך לדרך, הענקתם לנו מתנה. בית. המתנה הזו באה ללא פתק החלפה. האם אנחנו עשינו
ועושים די כדי להוקיר אותה??? כדי להיות ראויים לה??? התשובה בפין הייתה: לא!!!
לא, באלף רבתי.

את חשת, שכל החלום שלך, על מדינה יהודית עברית, שכל החלום שלך על קיבוץ וקיבוציות נוזל לך
כמו חול מבין האצבעות.

השקפת על הקיבוץ, שאת כל כך כיבדת עד קדושה את ערכי היסוד שלו, והנה באה רוח התמורות
ומחללת אותו. ואת, ירך קצרה מלהושיע. לא, לא לילד הזה פיללת.
צפית בחברה שעוברת מחלוציות לקריירה, לחומרנות, מסיגוף נעים לנהנתנות, חשת את הניוון
הגדול שמכרסם בערכים וכאבת את הסך הכל.

שרי הייתה בטוחה שהעולם לא נעשה מוצלח יותר. המלחמות, הפשע, השחיתות, האלימות,
האטימות וההתבהמות החברתית כובשים כל חלקה טובה. והתקווה, שכשנגדל יהיה טוב יותר,
בטוח יותר ונפלא יותר, הולכת ונדחקת.

בשנים האחרונות, גם אחרי לכתו של האיש שלה, מנחם, ובעיקר לאחר מותם בטרם עת של נכדה,
מעוז, ובהמשך של בנה בכורה גדעון, שרי החלה לצנוח אל זרועות המרירות והחידלון.
היא חשה, שמבצר האבן שלה בנוי מעתה מאבני דומינו שדוחקות אלו באלו.

שרי, שכל חייה, העבודה הייתה המפתח שהגדיר אותה, משהגיעה לרגע שבו לא הייתה מסוגלת יותר לתרום בתחום העבודה, היא התמלאה בתחושת חידלון, ששום דבר לא מצליח להסתיר אותה. לא היה אכפת לה איזה זיכרון היא משאירה אחריה. שרי, שתמיד ידעה גם להשתלח, ולשחרר את חרצובות לשונה החדה, חשה לאחרונה שחייה ריקים כפרח שמרטו ממנו את כל עליו. היא הפסיקה לחפש משמעות, הפסיקה לרצות לקחת צעד למעלה, הסוללה שלה הלכה והתרוקנה, היא זעקה די!!! לכן היא כבר לא עמנו.

אנשים צנועים באמת, גם מותם חרישי, כמעט כמתנצל "סלחו לי על הטרחה, לא יכולתי יותר". אנשים צנועים באמת, מתים בשקט, כמעט בנשיקה, הם אינם נלקחים לשמים בסערה, במרכבות של אש.

אנשים צנועים באמת, נלקחים אל בית עולמם, להרהר בשקט על יקיריהם. נוחי בשלום שרי יקרה, ליד האיש שלך ולצד בנך, בכורך, ונכרך. כולנו כאן למטה מקווים שמישהו, מישהו דואג, דואג לך שם למעלה.

"יש דברים שרציתי לומר, ואינם נענים לי, המילים שבחרתי, אינן הטובות מכולן. עמוקים מן הים, הסודות, שאינם מובנים לי, שאולי לא אבין.....לא אבין....לעולם."

בהרבה געגועים לימים שהיו ולא ישובו עוד. יחי גודל.

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשעה 17:15 בבית מדרש
אנחנו מזמינות את הנשים להצטרף אלינו לקריאת תהילים.

ביום שלישי ד' חשון (24.10)
אזכרה במלאת 30 לפטירתה של חברתנו
מרים ברלוביץ ז"ל
17:00 יציאה לבית העלמין מהנוף הירוק.
17:45 תפילת מנחה ולימוד משניות בבית הכנסת.
18:15 ערב לזכרה בבית דורות.

 מועדת בית הכנסת

ועדת בית כנסת מברכת

את צביקה וקסמן - חתן התורה, ואת צביקה זיסוביץ - חתן בראשית.
הדרשות ייאמרו על ידי החתנים לפני תפילת מוסף בבית הכנסת.

קידוש לכבוד החתנים יתקיים לאחר תפילת מוסף ברחבת בית הכנסת.
הציבור מוזמן.

שבת שלום - שמעון והועדה.

מהמרפאה

נגמרו החגים...

הסתיימו התירוצים...

מבצע חיסוני השפעת בשיאו

מהרו והתחסנו בשעות הקבלה הרגילות.

שעות הקבלה במרפאה לשבוע 22-27.10 -

ביום שלישי ד' חשוון (24.10) 7.00-10.00 - בדיקות מעבדה + קבלת אחות.

ביום רביעי ה' חשוון (25.10) 7.30-8.15 - בדיקות מעבדה + המשך קבלה רגילה.

ביום חמישי ו' חשוון (26.10) **אין בדיקות מעבדה!!** קבלת אחות רק בין 11:00 - 12:00

לרגל ספירת מלאי.

שאר השבוע ללא שינוי.

חורף בריא - חגית וצוות המרפאה.

תערוכת נעליים

מכירת נעליים תתקיים ביום שני ב' חשוון (23.10), בין השעות 11:00 - 17:00 בחדר-האוכל.

מכירה בהתאמה מקצועית ובמחירים טובים. תשלום בכרטיס אשראי, מזומן, צ'קים.

מוזמנים - מיכל ל.

מועדת בנים

מענק לימודים 2017/18 ע"ח הסדרי בנים.

סטודנטים המעוניינים לקבל מלגת לימודים לשנה הקרובה מתבקשים לפנות אליי

ולמלא טופס מכוון...

כמו בשנה שעברה יש וועדה מיוחדת של הקיבוץ שדנה בכל בקשה בנפרד ותאשר בקשות

בהתאם ליכולותיו הכלכליות של הקיבוץ. סטודנטים שייענו בחיוב ע"י הוועדה יקבלו את

המענק **לא** לפני ינואר 2018...

בהצלחה רבה לכל הסטודנטים החדשים והממשיכים שנת לימודים מוצלחת!

שבת שלום - חנן וחברי הוועדה.

מועדות תרבות וחינוך
 אירוע פתיחה גינה קהילתית
 ביום ראשון ט' בחשוון (29.10)
 בחלקה שבין מגרש הכדורסל ומגרש הכדורגל.

מה בתוכנית: התכנסות, הסבר על הרעיון והתהליך של הקמת הגינה, הרשמה לקבלת ערוגה משפחתית. הכנת ערוגות ושליטים לערוגות האישיות, והכנת השטח הציבורי של הגינה. תהיה מוזיקה, אווירה של שיתוף, יצירה ועשייה. תוגש ארוחת ערב בטבון (ובתשלום), את הירקות לארוחה בינתיים, יש להביא מהבית, ובע"ה במפגשים שבהמשך נוכל ללקט ולאכול ישר מהערוגה.

כולם מוזמנים לאירוע הפתיחה.

במפגשרכזי גינות אזורי מבחנות עדן מכינים שתילים לגינות. צוות החינוך מנקה את שטח הגינה בשלוחות.

הצוות המוביל: זיו.ש. שושנה.ס. אילנה.מ. דניאל.כ. חננאל.ג. עליזה.ג.

הודעות מהמועצה

מסע אופניים - אומץ בתנועה

ביום ראשון, 22.10 יעבור על כביש 90 מכיוון צמח לכיוון בית שאן והגלבוע מסע אופניים 'אומץ בתנועה'. זהו מסע האופניים השנתי של ארגון נכי צה"ל בישראל שבו לוקחים חלק כ- 150 רוכבים מישראל ומהעולם. המסע יעבור בין השעות 08:30 ועד 11:30 באזור. לא יהיו סגירות כבישים, אך לתשומת לבכם.

מבצע הקש בדלת

ביום שני, 23.10 יתקיים מבצע "הקש בדלת", של האגודה למלחמה בסרטן. תלמידי בתי הספר יפקדו את בתי התושבים, והמתנדבים הבוגרים יפקדו את בתי העסק ומפעלים באזור. מוזמנים לתרום ככל המתאפשר.

שבתות התנועה - קבה"ד

לכל הנרשמים לשבתות התנועה - בשבועיים האחרונים נשלחו אליכם הודעות למייל שמאשרות את הרשמתכם. אם נרשמתם ולא קיבלתם הודעה - אנא פנו אלינו בהקדם ל - amudim@kdati.org.il

לידיעת כולם - נותרו מספר חדרים בשבתות בערד ובעכו. למתלבטים - הזדמנות אחרונה להירשם! בשלב זה ניתן גם לצרף חברים/קרובים שאינם גרים בקיבוצי התנועה.
ריבה פריד-רוף - עורכת 'עמודים' 052-3749310 - amudim@kdati.org.il

ישיבת מעלה גלבוץ מזמינה את הציבור הרחב (גברים ונשים) לאחר צהריים של לימוד לרגל שנת ה-25 לישיבה

ימי שני « 15:00 - 19:00 »
החל מ-נ' בחשון תשע"ח (23/10/2017) ועד ר"ח ניסן (זמן חורף)

15:00 מנחה ופינת הלכה
15:20 ד"ר חזי כהן: משעבוד לגאולה - עיונים בספר שמות
16:20 פרשת שבוע מפי רבנים מצוות הישיבה
17:20 הרב מאיר רובינשטיין: סוגיות נבחרות בתלמוד (יותאם לכל הרמות)
18:15 ד"ר זאב קיציס: נושאים בחסידות
הרב מאיר רובינשטיין: הלכות דעות ברמב"ם

כיבוד קל יוגש בהפסקות.
במרכת **צנה טובה**
צוות מיסיבמ

לפרטים נוספים « 04-6480712 » yeshiva@maalegilboa.org

ממשאבי אנוש

סקר שביעות רצון מענפי השירות

בשבוע הבא נצא בע"ה לסקר שביעות רצון מענפי השירות. הסקר בא כהמשך לאמנת השירות שהוצאנו לפני כשנה וחצי בה התחייבו ענפי השירות לתת שירות כפי שהוגדר באמנה. הסקר נבנה בעזרת חברת "גורו", חברה בעלת ניסיון בבניה, הפצה וניתוח של סקרי שירות בקיבוצים. ובשיתוף פעולה של מנהלי ענפי השירות. הסקר יערך דרך אתר אינטרנט. הסקר אנונימי, ובנוי בצורה ידידותית, פשוט להפעלה ולמילוי. קישור לאתר ישלח בשבוע הבא בווטסאפ, במקומי ובקהילנט, כך שכל אחד יוכל להיכנס לאתר ולענות על הסקר. חברים שיעדיפו לענות על הסקר בכתב יוכלו לקבל עותק מודפס אצל שרה במשרד מזכירות טכנית, ולהחזיר לתא דואר של מש"א. גם הסקר בכתב הוא אנונימי. הסקר מיועד לכלל התושבים מעל גיל 20 ועד 120. כדי לקבל תוצאה המשקפת את דעת הציבור חשוב שיותר חברים ישתתפו ויענו על הסקר. יש לענות על הסקר פעם אחת בלבד. בכל שאלה בעניין הסקר ניתן לפנות אלי.

שבת שלום, הלה דנינו.

ברצוני לשתף אתכם על הפעילויות והחוויות שלנו במרכז דורות. יש לנו טבלה שבועית ובה מפורטות הפעילויות (אפשר לקבל אותה מודפסת). בכל יום פותחים את הבוקר בהתעמלות על כיסא בהדרכת פרידה רותם. מקנחים בקפה ועוגיות מאפיית ידינו להתפאר. חשוב לציין שעצם המפגש מזמין שיח מעניין מצמיח ומלמד. כל אחד ואחת תורמת ונתרמת, מי כמוכם יודע כמה החברותא מאפשרת "שבת אחים גם יחד". זוהי גאוות "היחידה" שלנו. תחילת הפעילות היא לפי התוכנית היומית המפורטת בטבלה. בכל יום מעבירה חברה אחרת משלוחות פעילות, דבר מאפשר גיוון ולימוד בנושאים שונים. כמו כן, ניתנת הזכות להיות שותפים בבחירת הנושאים, מוזמנים לשאול את החברים שמשותפים בחוגים השונים. ממליצה לכם לחבור אלינו לכל החוגים. ניתן לבא ליום או רק לשעה שמתאימה לכם. כמובן שלכל אירוע/חג יש התייחסות מאוד מגוונת ועשירה ובפעילות זאת נוכחים חברים רבים. השנה נכנס אלינו לפעילות ירון גלזר מעין הנציב הנגן האהוד שמתנדב אצלנו אחת לשבועיים. למפגשים האלו הזמנו: ענפי הקיבוץ, משרדי הנהלת חשבונות, מורות, ועדת בריאות ורווחה, "ילדי אשר", גן צעיר, גן בוגר. ועוד נמשיך להזמין חברים לשיר וליהנות מחצי שעה של שירה, שמחה וכיף בשיתוף המבוגרים. מרכז דורות הוקם בשבילכם ולמענכם. השקעתם הרבה בשביל נקודת האור הזו, לחיים המשמעותיים שלנו בשלוחות. מזמינה כל אחד ואחת מהחברים בכל גיל להיפתח ולאפשר לך ולמקום להיות חלק משמעותי ונחוץ בחייכם. חברותא או מתותה - זהו קשר חיים מעשיר ומצמיח. וכמו שאומרים טובי הרופאים היום, מפגשים בין אנשים במרכזי יום מעכבים ודוחים ירידות בתפקודים שונים יותר מפתרון תשבצים וצפייה בטלוויזיה. בשם החברות שמעבירות את החוגים נשמח לכל אחד ואחת שיבואו להתנסות ללא התחייבות, רק אתם תהיו נשכרים. מצווה גדולה להיות בשמחה ובחברותא.

מכולנו: פרידה, שושנה, רחל כוכבי, רותי פרס, אביטל עמית ואליס.

חברים המעוניינים להעביר חוג, שיעור, שיחה, סיפור או כל שיתוף נשמח להתרענן בפנים חדשות.

תוכניות עתידיות: בית מדרש בוקר (אשמח לתגובות ועניין). מפגש צעירים וצעירות פנויים לשיחה וקפה משותף. משחקים אחה"צ במרכז דורות.

שנה טובה ומבורכת בשיתוף פעולה מהנה ומצמיח - אליס.

פעילות ותיקים במרכז דורות תשע"ח

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי
9:30-11:45	9:30-11:45	9:45-10:45	9:30-11:45	9:30-10:45
יצירה אליס כהן	אפיה/יצירה אליס כהן	היסטוריה יהודית רותי פרס	פרשת שבוע ופרפראות רחל כוכבי	העשרה אינסטרומנטלית פעילות חשיבה אביטל עמית
	אחת לשבועיים ניגון ושירה ירון גלזר			10:45-11:30
				שיעור אנגלית חווה ורקר

"מרכז דורות"... (הרהורים)

מרכז דורות אצלנו בשלוחות הינו בניין משופץ שמשמש כמרכז לפעילויות שונות לכל סקטורים של האוכלוסייה, גם חברים וגם תושבים, מבוגרים וצעירים - לפעילויות בוקר, ישיבות, אסיפות חברים, מסיבות שבת של חברים ועוד...
הבניין היה פעם גן הילדים הראשון של ילדי שלוחות במשך דורי דורות (ארבעה מילדי גדלו בגן הזה אצל גננות ומטפלות מסורות, והבן הצעיר שלי עבר לגן "שלו", הגן השני - החדש!).
זכורה לי חנוכת הבית של בית (מרכז) דורות לפני X שנים. לאחרונה כששאלתי כמה שנים אנחנו נהנים מכל הפעילויות פה, נאמר לי "לפחות 10 שנים" ... וואו!! איך שהזמן עובר מהר כשנהנים! אני מאד מקווה שההנאה היא גם אצל נותני החוגים.
מה שהביא אותי לפעילות במרכז דורות היה מפגש ההתעמלות. בעצם גם לפני כן היו פעילויות עם מיקי סמסון בפעוטון המשופץ. לא זכור לי בדיוק מתי שהתחלתי... בין שנת 2000 ל-2005.
חוג ההתעמלות הפך להיות החלק הכי חשוב ביום שלי והנה עברו חמש-עשרה שנים (פלוס מינוס) בהדרכתה הנעימה של פרידה רותם. ברוך השם.

בחלק השני של הבוקר ישנם חוגים שונים כגון יצירה ובישול עם אליס כהן, "היסטוריה של עם ישראל" עם רותי פרס - כבר עברנו כמה וכמה תקופות וזה מרתק ביותר! "סיפורים" - תוכנית מגוונת עם רחל כוכבי (גם מגוונת וגם מושכת), "תרגילי מוח" תוכנית ממש אתגרית עם אביטל עמית, וחוג לאנגלית עם חוה ורקר (עם כל הכבוד מובן שלא אשתתף). עברית? אולי עוד יגיע...
נפגשים עם ילדי הקיבוץ גם בגנים וגם עם ילדי ב"ס. ילדי הגן מתארחים במרכז דורות בתוכניות שונות, וגם מזמינים אותנו אליהם במסיבות חנוכה, פורים וסיום שנה. ממש כיף לראותם שרים ורוקדים!
להגיע למרכז דורות כל פעם פשוט תענוג - מראה הבית נעים ואטרקטיבי - יש צוות שמטפל במסירות רבה בכל עניין ועניין - ניהול הבית ע"י שושנה סטולפנר, לוח זמנים ותוכניות מגוונות עם אליס - השקעה לא מעט!
תחושה כללית? מפנקים ברמה! ויישר כוחכם עד 120 שנה!!
בהערכה - יוכבד גרולמן.

ממנהל הקהילה

ברכות לצביקה וקסמן, חתן תורה, ולצביקה זיסוביץ, חתן בראשית - "... מצאתיו לב נבון להסבירה, צדק וחסד רודף באורח ישרה ונשאו ליבו ונדבה רוחו להתעוררה..." ברכות לקהילת שלוחות.

בימים אלה אנו בעשייה ובהכנה לקראת תקציב 2018 הכוללות את תוכניות העבודה של הפעילויות לקראת השנה הבאה. יחד עם זאת אני מזמין את ציבור החברים כמו בשנים הקדמות לבוא ולהשפיע באסיפות.

סקר שביעות רצון מענפי השירות המופיעים באמנת השירות - כאמור אנו מוסיפים נדבך נוסף בהטמעת התרבות הארגונית, ואנו יוצאים השבוע בסקר שביעות רצון ידידותי לכלל הציבור על מנת לשמוע את דעתו. אני פונה לציבור למלא את שאלון הסקר.

מדיוני הנהלת הקהילה

במהלך חודש ספטמבר התכנסה הנהלת הקהילה לישיבה בה, בין שאר הדברים שעלו על סדר היום, הוצגו תוצאות החציון לשנת 2017, תוכנית מול ביצוע. כאמור זו השנה השנייה של שינוי אורחות החיים בשלוחות, עם זאת זו השנה הראשונה של השינוי במבנה תקציב הקהילה. תזכורת - אג"ם - כלל חברי ותושבי שלוחות, אגש"ח זהו סרגל השותפות רק של חברי שלוחות. יחד עם שדרת הניהול אנו בתהליך למידה ובסנכרון מתמיד עם מערכת המידע הנהלת חשבונות. הדרך עוד ארוכה.

תוצאות החציון (ביצוע מול התוכנית) קרובות לתוכנית שהתקבלה באסיפה ב-02/2017, עם זאת הנהלת הקהילה מנחה את כל הפעילויות החורגות מהתוכנית, לבחון התייעלות - כ"ח אדם, קניות מספקים (לחפש חלופות) ולעדכן את המחירונים לכלל הלקוחות.
מכלול הפעולות הללו מתבצעות ע"י מנהלי כל פעילות יחד איתי ברמה המקצועית.
(ענף הבגד, חנות בגדים, כולבו, תיקון אופנים, ספרות, קוסמטיקה ופעילויות נוספות).

חודש מבורך גשמים לרוב, שבת שלום, יוסי בוריס.

משולחנה של מזכירת הפנים

<p>אז בואי כי יש לנו עוד זמן בואי ונמשיך מכאן מהמקום שבו עצרנו כי למה בעצם נוצרנו אדם וחווה עכשיו התור</p> <p>רצנו כמו מטורפים ולא ידענו בשביל מה לב שבור וסדקים ודוקר על הנשמה עכשיו אנחנו עייפים נאחזים במה שבא את ראשך הניחי על כתפי עכשיו התור לאהבה</p> <p>עכשיו שנשארנו לבדנו עכשיו התור לאהבה עכשיו שנשארנו לבדנו עכשיו התור לאהבה" / עוזי חיטמן.</p>	<p>"אחרי שסיימנו את מה שהתחלנו עכשיו התור לאהבה אחרי שקיימנו את מה שהבטחנו עכשיו התור לאהבה לאהבה</p> <p>אז בואי כי יש לנו עוד זמן בואי ונמשיך מכאן מהמקום שבו עצרנו כי למה בעצם נוצרנו אדם וחווה עכשיו התור לאהבה</p> <p>אחרי שעשינו את מה שחלמנו עכשיו התור לאהבה אחרי שניסינו והחכמנו עכשיו התור לאהבה</p>
--	---

לזכרו של היוצר והמלחין עוזי חיטמן שהשבוע מלאו 13 שנה לפטירתו.

שבועיים וחצי חלפו להם מהגיליון האחרון שבמהלכן חווינו:
זמן של חג - תודה לרב מיכאל ולוועדת בית כנסת על שוק ארבעת המינים ועל האפשרות שנתנה לנו להדר במצווה. תודה על ארגון שמחת תורה: הקריאות בתורה, ההקפות, הקידוש ושקיות הממתקים לילדים - תודה מיוחדת לנורה דיגורקר.
תודה לנשים שמארגנות מניין נשים בשמחת תורה זאת השנה ה-22.
ברכות לחתנים צביקה וקסמן - חתן תורה וצביקה זיסוביץ - חתן בראשית.
תודה: לירדן וליאן על בניית הסוכה המרכזית.
לשי פרס ולצוות המטע על הכפות לסכך.
יישר כוח לאורן גל ולמשפחות הצעירות על אירוע העפיפונים בשדות המשק שהפך למסורת.
תודה למועצה שלנו ולמחלקת תרבות על פסטיבל המעיינות על שלל אירועיו.
כל הכבוד להלנה רביץ ולמשפחת תורן שייצגו את שלוחות באירוע המרכזי בסחנה, שהתבסס השנה על הופעות והפעלות של תושבי העמק והיה מרגש במיוחד.
תודה לחננאל, לילדי התיכון והחטיבה ולהורים שהתנדבו לפרק את הסוכות של הוותיקים.

זמן של פרידה - במהלך חוהמ"ס נפרדנו מחברתנו שרי לוטן ז"ל. מפאת כבודו של החג נאלצנו להשגיח בדברי האבל. שרי ממייסדות הקיבוץ. חלוצה עברית שבידיה הפריחה את השממה, נגעה ברגבים והפכה את אדמת העמק הקשה לגן פורח. לא ויתרה על קריאה, לימוד והיה ניתן לדבר איתה על כל נושא שבעולם. היא תחסר לנו בנוף הקיבוצי שהולך ומאבד את דור המייסדים.

זמן של שגרה - אחרי חודש עמוס בחגים סוף סוף חזרנו השבוע לשגרה ואנו נערכים למשימות השונות בין השאר: המשך ההחלטות בנושא השיוך, סקר שביעות רצון מענפי השירותים, שינוי תקנון הקיבוץ, בחירת ממלאי תפקידים (ו. חברים, מזכ"פ). קבלת משפחות נוספות לחברות, הרחבת הספרייה (שכרגע מעוכב בגלל אילוצי תב"ע - בתקווה לפתור את העניין בשבועיים הקרובים). התחלת דיונים בהנהלת הקהילה ובמזכירות לגבי תוכנית ותקציב 2018.

אסיפת חברים תתקיים אי"ה ביום שני, י' בחשוון (30.10), בשעה 20:30 בחדר אוכל.

שבת שלום - רותם.

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת מיד לאחר התפילה
שבת צהריים 11:45.

שבת - שלום
חודש - טוב

